

lber ved, at Jorden overføres paa en ikke jirrlig og mindre behagelig Maade ved disse høie Pæle. Efter min Mening er det absolut nødvendigt, at der udfommer en Expropriationslov, eller ogsaa maatte det paalægges dem, der anlægge Telegraphlinien, at følge Veien i dens forskjellige Krumninger, hvilket nu er undgaaet, da man har lagt Linien, saavidt muligt, lige, uden at tage Hensyn til, om man derved kom til at overføre Ciernes Lodder.

Bregendahl: Naar den høitærede Finansminister mener, at det ikke er besøiet, naar det siges, at det er uheldigt, at den store Beføstning ved Anlægget af Telegraphlinien fra hans Side er fremhævet, og han støtter dette derpaa, at han har vist Tilbøjelighed til at fremme Sagen, uagtet den store Beføstning, det medførte for Statskassen, saa skal jeg dog tillade mig at bringe i Grindring, at det kun er to Foranstaltninger, som den høitagtede Finansminister har omtalt, at der kunde ventes udførte fra Statens Side, og at Telegraphnettet ingenlunde dermed er fyldestgjort, og at dermed ere ikke engang de i denne Henseende paatrængende nødvendige Arbejder udførte. Et Moment, som jeg troer væsentligt bidrager til at forøge Udgifterne og navnlig den aarlige Underbalance, der synes saa meget at afholde fra at gaae ind paa Foretagender af den Art, er, at Regjeringen ikke kan finde sig i at forøge Bestyrelsen af Telegraphen med Postbestyrelsen, og navnlig ikke begemme sig til at besørge det daglige Tilsyn af de mindre Stationer ved Hjælp af Postembedsmændene. Det forekommer mig, at ved nærmere Overvejelse vil det stille sig som aldeles urimeligt, for ikke at bruge et andet Udtryk, at Regjeringen siger, at der paa de og de Stationer er saa Lidet at bestille, og at Telegraphen derfor giver en Underbalance af 8000 Rd. om Aaret, men at den dog desuagtet vil have selvstændige Embedsmænd til at bestyre Telegraphen, og ikke vil forene Bestyrelsen deraf med Postbestyrelsen. Jeg troer, at, naar man vilde gjøre dette, vilde allerede derved den aarlige Underbalance, som nu staaer for den høitagtede Finansministers Dine som saa betydelig, blive reduceret, men jeg skulde ogsaa tillade mig at

troe, at, med hvormegen Styrke end den høitagtede Finansminister paaberåber sig de Dørløsninger, som han har liggende for sig, og, hvor stor Tillid man end maa afsætte disse Dørløsninger, og hvilke jeg, uden at kjende dem, gjerne skal yde af miltig Anerkendelse, saa ere de dog kun calculatoriske, thi man kan neppe have nogen meget begrundet Mening om, hvilken Indtægt de forskellige Stationer kunne give. Det er ialtsaa kun tilnærmelsesviis og, vel at mærke, kun efter Erfaringen fra nogle, saa Stationer, som derhos ere af en anden Bessaffenhed end de her paagældende, at Sammenligningen kan søges, og man kan derfor ingenlunde have nogen særdeles begrundet Mening om, at der vil blive en saa stor Underbalance, som her er anført, især da det jo er en Selsølgge, at, jo flere Stationer der oprettes, desto større vil ogsaa Indtægten paa de tidligere oprettede Stationer blive.

Finansministeren: Jeg finder det for Diebliffet overflødigt at gaae nærmere ind paa en Betragtning af den forventede Balance; det vil jo senere vise sig, hvorvidt der bliver en saadan eller ikke. Jeg skal kun bemærke, at det ikke er tilstgættet ved at lægge Linien fra Helsingør til Kjøbenhavn at følge nogen anden Retning end den, hvori Linien allerede er tilveiebragt, saa at der ikke med Hensyn dertil behøves nogen Expropriationslov. Der, som det imidlertid paa et senere Stadium skulde vise sig nødvendigt, at forelægge en saadan Lov for Rigsdagen, da vil jo Regjeringen ogsaa gjøre det.

Jung: Foraauidt jeg har forstaaet den ærede Rigsdagsmand for Lyngby (David), som nylig udtalte sig om de Pæle, der ere nedrammede i Ciernes Lodder, saa har han ikke meent den Linie, der gaaer fra Helsingør til Kjøbenhavn, men den der gaaer fra Helsingør til Vedbak, og som staaer i Forbindelse med den svenske Linie. Men ved Anlæggelsen af denne er man endog ogsaa gaaet saavidt, at man paa flere Steder har gennemhugget Skovene, fordi de vare saa høie, at de generede Linien; at de vedkommende Ciere have fundet sig dert, har alene sin Grund i den Omstænd-